

9. Школьнікова А. Камерно-інструментальна творчість одеських композиторів у контексті імпровізації (на прикладі творчості К. Майденберг, А. Тихоплав) / А. Школьнікова // Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка : Камерно-інструментальний ансамбль: історія, теорія, практика. – Серія "Виконавське мистецтво". – Вип. 24. – Кн. 1. – Львів : Сполом, 2010. – С. 282–293.

References

1. Zyma L. V. (2014) Piano quintet genre as a historic and stylistic phenomenon: typological aspect. PhD in art history thesis. Odesa: ONMA [in Ukrainian]
2. Interview with Azarova S. A. (30.04.2014). The text is kept in a personal archive of Kravchenko A. I. [in Russian]
3. Interview with Homelska Iu. O. (28.03.2014). The audio and text are kept in a personal archive of Kravchenko A. I. [in Russian]
4. Interview with Tomlyonova A. S. (27.03.2014). The audio and text are kept in a personal archive of Kravchenko A. I. [in Russian]
5. Interview with Tsepkoenko K. S. (03.05.2014). The audio and text are kept in a personal archive of Kravchenko A. I. [in Russian]
6. Kozak A. (2013) Intercultural communication in the context of the dialogue of cultures. Scientific notes of Kirovograd state pedagogical university named after B. Vinnichenko. (Iss. 118). (pp. 106–110). Kirovograd. [in Ukrainian]
7. Samoylenko A. I. (2003). A dialogue as a musical and cultural phenomenon: methodological aspects of modern musicology. Doctor's thesis. Kyiv. [in Russian]
8. Suta B. (2006). Globalisation and periphery processes in culture as a factor of art integrity organisation in modern music. (Series "Music yesterday, today and tomorrow"). (Book 2). Kyiv: UBSP Komora. [in Ukrainian]
9. Shkolnikova A. (2010). Chamber and instrumental creativity of Odesa composers in the context of improvisation (through the example of creativity of K. Maidenberg, A. Tykhoplav). Collected scientific articles of Lviv national music academy named after M.B. Lysenko. Chamber and instrumental ensemble : history, theory, practice. (Series "Performance art"). (Iss. 24). (Book. 1). (pp. 282–293). Lviv: Spolom. [in Ukrainian]

УДК 78-01

Лисенко Ольга Всеволодівна
кандидат мистецтвознавства, професор
Національної музичної академії України
ім. П.І.Чайковського
olgalysenko1556@gmail.com

ФУНКЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОГО МОВЛЕННЯ

Стаття присвячена проблемі системно-функціонального аналізу процесу становлення звукового тексту музичного твору при музично-виконавській актуалізації нотного тексту. Даний творчий процес розглядається у площині мовленнєвої парадигми музично-виконавської діяльності, яка міститься у визначенні функціональної системи музично-виконавського мовлення.

Ключові слова: музично-виконавський мовленнєвий процес, текст, музично-виконавська мовна система, музично-виконавська інтонаційна система засобів виразності.

Льисенко Ольга Всеволодівна, кандидат наук, професор Національної музичної академії України ім. П.І.Чайковського

Функциональная система музыкально-исполнительской речи

Статья посвящена проблеме системно-функционального анализа становления звукового текста музыкального произведения при музыкально-исполнительской актуализации нотного текста. Творческий процесс актуализации нотного текста рассматривается в плоскости речевой парадигмы музыкально-исполнительской деятельности, которая заключается в исследовании функциональной системы музыкально-исполнительской речи.

В статье определяются языковые, речевые единицы и элементы функциональной системы музыкально-исполнительской речи. В качестве языковых и речевых средств рассматриваются элементы музыкально-исполнительской интонационной системы средств выразительности.

Ключевые слова: музыкально-исполнительский речевой процесс, текст, музыкально-исполнительская языковая система, музыкально-исполнительская интонационная система средств выразительности.

Lysenko Olga, PhD in Arts, associate professor, Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music

A functional system of musical-performing speech

The article is devoted to the systematic functional analysis of creating of the sound text of a musical work in view of the musical performance updating of the musical text. The creative process of updating of the note text, which consists in the study of the functional system of musical-performing speech, viewed in the plane of the verbal paradigms of musical performance. In one of the previous articles the author points out that "... the process of execution of music can be defined as a specific "musical language and speech process" that is associated with the process of thinking of an artist, is realized by the respective musical-performing assets and it is a way of intercommunication between ...". [1, 213].

The systemacy and the functionality are interconnecting many phenomena of the musical art. The study of the process of execution of the music compositions as "the language-speech" process, involves the use of dialectically related method of the system functional analysis.

The category of musical performance "language" and "speech" are the instrumental categories of theoretical analysis and reflection method of internal and external functional specificity of musical performance speech.

On the one hand in the modern musicology there is a need to improve the categorical apparatus of the theory of musical performance, and on the other – comprehension of the musical performance, as language and speech is undeveloped field of theoretical studies. Due to the fact that musical performance language and speech, as well as natural language and speech, are functional systems and become apparent through functional and structural elements. This article defines language and speech units and elements of the mentioned system. As the speech and language resources are considered the components of the musical performance intonation system of means of expression.

The article emphasizes the idea that some of the methodological orientations of linguistics show the best correlation with musical performance views:

- Notes-sound text as a sequence of symbolic units combined by semantic relationships. The main quality of this relationship is integrity;
- The phonological, morphological, lexical and semantic characteristics of the notes-sound text, which is a significant reflection of the structural organization of the composer's language.
- The musical-performing language and speech units have a symbolic nature, as they show all features of signs. These signs have material expressions, thought content (meaning), and the corresponding meaning. They have the conditioned connection to the signs of which they are part. Musical performance language as a system-structural formation is a set of language units and elements. Defining them the author is guided by musicological and linguistic methodologies, taking into consideration the specifics of musical performance.

The article notes that in linguistics, phoneme, morpheme, word, sentence, often defined as linguistic units and the parts that make up these units, are defined as elements of the language system. This corresponds to the specifics of the structuring of musical performing language-speech process, in which the actualization of language and speech units is carried out by elements of intonation means of expression, and they are a way to demonstrate musical-performing speech.

Determination of the structural composition of the functional system of musical-performing speech is realized in the traditional musicology terminology. In this context, language and speech units in their scale-tiered structuring are called: tone – submotiv – motive – phrase – sentence. Intonation and semantic elements that constitute and actualize these units are the elements of intonation of musical-performing means of expression. The author considers that "language and speech" discourse comprehension of musical performance, declared in the article, is relevant for both theory and practice of musical performance.

Key words: musical performance speech process, text, music and performing language system, music and performing intonational system of means of expression.

Системність і функціональність пов'язують майже всі явища музичної творчості. Багато сучасних музикознавців підкреслюють високу пізнавальну ефективність функціонального методу в аналізі функціональних основ музичної композиції. Так, радянський музикознавець Анатолій Павлович Мілка у монографії "Теоретичні основи функціональності у музиці" підкреслює, що "...функціональність, як основа низки самих різноманітних процесів сприяє широким дослідженням музичних пластів і стилів, дозволяє зрозуміти загальність багатьох явищ у музичному становленні" [1, 144]. Актуальність дослідження функціональної системи музично-виконавського мовлення у тому, що в теоретичному осмисленні сутнісних аспектів музичного виконавства системний і функціональний методи, незважаючи на високу пізнавальну ефективність, ще не набули належного рівня застосування.

Дана стаття присвячена проблемі системно-функціонального підходу до аналізу процесу становлення музично-виконавської звукової актуалізації нотного тексту музичного твору, яка розглядається крізь призму мовленнєвої парадигми музично-виконавської діяльності. В одній з попередніх статей ми зазначали, що "...процес виконання музичних творів можна визнати специфічним "музичним мовно-мовленнєвим" процесом, що пов'язаний з процесом мислення виконавця, реалізується шляхом відповідних музично-виконавських засобів і є способом художнього міжкомунікативного спілкування" [2, 213]. У дослідженні функціональної системи музично-виконавського мовлення передбачається застосування діалектично поєднаних методів функціонального і системного аналізу у використанні відповідного категоріального апарату. У межах даної статті категорії "музично-виконавська мова" і "мовлення" є інструментальними категоріями теоретичного аналізу й способом відображення внутрішньої і зовнішньої специфіки функціональної системи музично-виконавського мовлення. Треба зазначити, що музично-виконавська мова і мовлення, як і природні мова і мовлення, є функціональними системами і проявляються через властиві їм функціонально-структурні елементи. Тому інструментом теоретичного дослідження функціональної системи музично-виконавського мовлення має стати визначення мовних та мовленнєвих одиниць й елементів мовно-мовленнєвої системи.

У музичному виконавстві функціональна система музично-виконавського мовлення це гетерогенна, тобто непостійна, мобільна і багатоскладна система, яка завжди обумовлена досягненням відповідного результату в конкретно визначеній "мисленнєво-мовленнєвій" комунікації. Дана комунікація, яку схематично можливо уявити, як: "авторська мова – нотний текст – виконавське мовлення – авторсько-виконавський текст", як вид гуманітарної комунікації, передбачає використання відповідних мовних засобів, а тоді схематично виглядатиме, як "авторська мова – нотний текст – виконавські мовні засоби – виконавське мовлення – авторсько-виконавський текст". У даній комунікації "...процес звукового, тобто інтонаційно-артикуляційного становлення "авторсько-виконавського" тексту стає способом одночасного і мовного вираження (вимовляння) і мовленнєвою актуалізацією конкретного емоційного переживання узагальненої музичної думки композитора і виконавця" [2, 215] До того ж, за аналогією з природною мовою, і композиторська, і музично-виконавська мова є системно-структурними утворен-

нями, які постійно розвиваються і виконують у культурному середовищі дві соціально значущі функції – прояви музичного мислення і творчої комунікації. Тобто музично-виконавська мова є способом формування, вираження/відображення музичної думки, розпізнавання/утворювання музично-художнього смислу і засобом творчого спілкування і взаєморозуміння між композитором-виконавцем-слухачем.

Музично-виконавська мова як системно-структурне утворення - це сукупність мовних одиниць і елементів, у визначенні яких ми будемо опиратися як на музикознавчу, так і на мовознавчу методологію з урахуванням музично-виконавської специфіки. Використання мовознавчої методології пов'язане з тим, що, на відміну від музикознавства, різні галузі мовознавства, такі як загальна лінгвістика: фонетика, морфологія, лексикологія, граматики – морфологія й синтаксис, а також лінгвістика тексту, мають величезний досвід у вивченні функціональних особливостей і структурної організації різних мовних систем (мови природної, іноземної, штучної). У сучасному мовознавстві останнього десятиріччя набула розвитку лінгвістика тексту, яка досліджує правила побудови зв'язного тексту та змістовні категорії, що його відображають. На відміну від традиційного, започаткованого у 60-і роки ХХ століття лінгвістичного дослідження структури і граматики тексту та різних засобів когезії (зв'язності) тексту, лінгвістика тексту вивчає текст як складну комунікативну систему. Структура даної системи диференціюється на фактуальну, концептуальну і підтекстову. Під час аналізу тексту враховується не тільки особистість автора, його психологічні, ментально-етнічні, соціальні та інші властивості, але різні рівні сприйняття тексту реципієнтом, а також хронотоп художнього простору та часу створення тексту. Сучасним розумінням тексту є об'єднана смисловим зв'язком послідовність знакових одиниць, головними властивостями якої стають зв'язність та цілісність. Дані методологічні установки мовознавства повністю відповідають музично-виконавському розумінню фонологічних, морфологічних, лексичних і семантичних характеристик нотно-звукового тексту, який є знаковим відображенням структурної організації системи композиторської мови. У свою чергу, музично-виконавські мовні і мовленнєві одиниці мають знакову природу, оскільки мають усі ознаки знаків: мають матеріальний план вираження, вони є носіями розумового змісту і відповідного значення, а також знаходяться в умовному зв'язку з тими знаками, якими вони є. У зв'язку з вищевикладеним музично-виконавський дискурс розгляду мовних елементів та одиниць, як системно-структурних утворень музично-виконавської мовленнєвої системи, має об'єктивне підґрунтя для використання методологічних установок мовознавства у визначенні структурних одиниць і елементів функціональної системи музично-виконавського мовлення.

У лінгвістиці фонема, морфема, слово, речення найчастіше визначаються як мовні одиниці, а складові частини, з яких складаються мовні одиниці, визначаються елементами мовної системи. Це відповідає специфіці структурування музично-виконавського мовно-мовленнєвого процесу і використанню елементів інтонаційної системи виконавських засобів виразності, які є способом прояву музично-виконавського мовлення. За визначенням автора сучасної теорії природної мови Миколи Федоровича Алефіренка, мовні одиниці мають: "...1) виражати деяке значення, або приймати участь у його вираженні, або розрізненні; 2) виділятися у якості деяких об'єктів; 3) відтворюватися у готовому виді; 4) вступати між собою у закономірні відношення і тим самим утворювати деяку підсистему; 5) входити у систему мови через свою підсистему; 6) знаходитися в ієрархічних відносинах до одиниць інших підсистем мови...; 7) кожна більш складна одиниця має відзначитися новою якістю в порівнянні з її складовими елементами..." [3, 116]. Тобто більш складні мовні одиниці вищих рівнів мають нову якість, яка згідно із законом системного утворення не є простою сумою одиниць більш низького рівню. У цілях теоретичного осмислення екстраполюємо деякі положення лінгвістичного підходу до визначення системно-структурного складу функціональної музично-виконавської мовно-мовленнєвої системи, але у традиційній для музикознавчого аналізу термінології.

Мовними і мовленнєвими одиницями у порядку їхнього масштабно-рівневого структурування у виконавському музичному/звуковому тексті ми будемо називати тон-субмотив-мотив-фраза-речення, а інтонаційно-смисловими елементами – інтонаційні елементи системи музично-виконавських засобів виразності, які утворюють і актуалізують мовні і мовленнєві одиниці. Треба зазначити, що дану систему елементів завжди формують підсистемі утворення функціональної системи виконавських засобів, які відображаються відповідними загальноживаними музично-теоретичними категоріями: ладова звуковисотність, метроритмічність, артикуляційність, гучніста динаміка, темброва характерність, фактурна просторинь, агогічність, стилева єдність, жанрова визначеність, педалізація, аплікатура та ін. Отже, елементи, які входять у підсистемі утворення, актуалізують музично-виконавську мовно-мовленнєву систему й так само, як мовні одиниці природної мови, входять у систему мови через свою підсистему.

Тон є найменшим структурним елементом музично-виконавського тексту, який має формально-граматичну основу і фонетичне значення, але майже не має, або дуже рідко має, художньо визначене інтонаційно-смислове вираження. Тон як мовна одиниця утворюється елементарними інтонаційними засобами виразності, які актуалізують його ладову звуковисотність, метроритмічну довгість, гучність, темброву визначеність. Окремо взятий тон не несе в повному обсязі виразно-смислового значення, але стає будівельним матеріалом для більш складних мовних одиниць вищих рівнів. Декілька тонів, що об'єднуються одним логічним акцентом і знаходяться між собою в синтагматичних відношеннях утворюють субмотив. Дана мовна одиниця виконує роль синтаксичного структурного елемента музично-виконавського тексту, що пов'язаний з окремою долею такту і є найменшим синтаксично-семантичним елементом музично-виконавської мовно-мовленнєвої системи. Субмотив утворюється інтонаційними елементами засобів виразності, які відносяться до артикуляційних засобів вимовляння, тобто актуалізують не

тільки ладову висоту, метро-ритмічну довгість, динамічну гучність, темброву визначеність, але також фактурну і артикуляційну організацію, яка актуалізує синтагматично-парадигматичні відношення знаків нотного тексту, артикуляційні акценти, штрихи, лігатуру у процесі музично-виконавського вимовляння. Будучи активними конструктивними елементами виконавського тексту, субмотиви стають будівельним матеріалом для утворення наступних масштабних мовних одиниць. Музично-виконавська уява про субмотив, як мовну одиницю, повністю співпадає зі спостереженням відомого радянського музикознавця Лео Абрамовича Мазеля, який вважав, що субмотиви "...переважно сприймаються як несамостійні, підлеглі елементи... і якщо порівняти мотив зі словом, то субмотив нагадує склад.." [4, 560]. Наступна мовна одиниця – мотив має і розгорнуте формально-композиційне значення (мелодичний, тематичний, гармонічний, ритмічний) і відповідне інтонаційно-сислове вираження. У музично-виконавському тексті мотиву належить роль початкової, ще не до кінця розвинутої ідеї. Як вважав Л. А. Мазель, мотив це "...найменша частина музичної думки, яка має значення смислової (виразної) і конструктивної одиниці..." і що особливо важливо для музично-виконавської уяви – "...він утворює в ембріоні, уявлення про характер музики; у цьому смислі він є "душа музичної думки"" [4, 552]. У музично-виконавському мовно-мовленнєвому процесі мотиву належить достатньо самостійна емоційно-конструктивна логіка інтонаційного розвитку. Мотив є достатньо розвинутим синтаксично-семантичним структурним утворенням музично-виконавського тексту. Він актуалізується синтезованими елементами різних рівнів і підсистем виконавської інтонаційної системи і бере активну участь у мотивно-тематичному розвитку при формуванні музичних фраз і речень – мовних одиниць вищих рівнів у мовленнєвому процесі. Музично-мовні засоби виразності, які актуалізують мотив, як мовну одиницю, також відносяться до артикуляційних засобів вимовляння, якими здійснюється внутрішньо-мотивне формування – динамічних відтінків, метроритмічної акцентуації, художньої педалізації, фактурно-просторової і артикуляційно-штрихової виразності і т. інш. Отже, мотиви утворюються синтезованими елементами різних підсистем музично-виконавської інтонаційної системи (у підсистемах звуковисотності, метроритму, артикуляції, гучної динаміки, фактури і т.д.) які відносяться до рівню специфічних музично-художніх виконавських засобів виразності. Під час актуалізації мовленнєвого процесу це відбувається/здійснюється на відносно обмежених у масштабному відношенні фрагментах музично-виконавського тексту. У формуванні мовленнєвого процесу мотиву іноді належить власне формально-композиційне і емоційно-виразне смислового значення, але якнайчастіше він стає підґрунтям осмисленого музично-виконавського фразування/мовлення, тобто будівельним матеріалом для утворення ще більш складних мовленнєвих одиниць.

Наступним структурним елементом виконавського тексту є фраза, яка у мовно-мовленнєвому процесі є відображенням синтаксично-семантичних відношень комплексних знаків нотного тексту. Вона відноситься до мовних одиниць вищого рівню організації і утворюється синтезованими різнорівневими елементами підсистем музично-виконавської інтонаційної системи. Фразам належить не тільки суттєве формально-композиційне значення, але й розгорнуте інтонаційно-сислове вираження у формуванні композиційно-художньої цілісності виконавського тексту. У мовленнєвому процесі фрази групуються в речення, які стають носіями нової якості композиційно-художнього значення і відповідного інтонаційно-сислового вираження синтезованої композиторсько-виконавської думки.

Мовні одиниці вищого рівню організації – фрази, речення, які утворюються в процесі актуалізації музично-виконавського мовлення, стають мовленнєвими одиницями. У мовно-мовленнєвому процесі мовленнєві одиниці відрізняються від мовних одиниць – тону, субмотиву, навіть мотиву, достатньо вільним синтаксичним утворенням і семантичною комбінаторністю. Вони відзначаються здібністю утворювати з визначеної кількості елементів виконавських мовних засобів виразності різні моделі емоційно-сислових сполучень у відповідності до композиційно визначених фразових і зверхфразових єдностей, речень, періодів і інших структурно-композиційних і масштабних розділів авторсько-виконавського тексту. Одиниці мовлення також об'єктивуються синтезованими елементами виконавської інтонаційної системи. Вони утворюють художньо-композиційну єдність виконавського музичного тексту конкретно-інтегрованими у стилевому і жанровому відношенні/сислі інтонаційними елементами функціональної системи музично-виконавських засобів виразності. Інтегровані елементи виконавської інтонаційної системи відносяться до різних підсистем даної системи і до різних рівнів її організації – від специфічно-виконавського до загальнохудожнього. У процесі музично-виконавського мовлення, функціонально визначеними загальнохудожніми музично—виконавськими засобами виразності, актуалізуються "стилева єдність", "жанрова визначеність", розшифровується і актуалізується "концепція композиторського методу інтонаційного розвитку звукового матеріалу – тематичного, метроритмічного, динамічного, фактурного, які "зашифровані" у нотному тексті музичного твору. Зазначимо, що дана актуалізація, є актуалізацією глибинної семантики нотного тексту і в музично-виконавському мовленнєвому процесі вона стає підґрунтям утворення цілісності художньої концепції інтонаційної системи музичного твору, що виконується.

Отже, у функціональній системі професійного музичного виконавства у формуванні виконавського мовно-мовленнєвого процесу музично-виконавські мовні і мовленнєві одиниці, які утворюються інтонаційними елементами системи музично-виконавських засобів виразності, стають засобом інтонаційно-артикуляційної актуалізації формально-граматичного і емоційно-сислового композиційного значення багаторівневої структури авторського нотного тексту.

Література

1. Милка А. Теоретические основы функциональности в музыке / А.П. Милка. – Л.: Музыка, 1982. – 150с.
2. Лисенко О. В. Категорія "виконання" у призмі мовленнєвої парадигми музично-виконавської діяльності/Ольга Всеволодівна Лисенко// Міжнародний вісник. Культурологія. Філологія. Музикознавство. Вип. II (3) – К: Міленіум, 2014. – С 212-218.
3. Алефиренко Н. Ф. Теория языка. Вводный курс. Уч. пособ. – 5-е изд рот./ Николай Федорович Алефиренко. – М.: Изд. центр "Академия", 2012. – 384 с.
4. Мазель Л.А. Анализ музыкальных произведений. Элементы музыки и методика анализа малых форм / Лео Абрамович Мазель, Виктор Абрамович Цуккерман. – М.: Издательство Музыка, 1967. —751с.

References

1. Milka, A. (1982). Theoretical basis of the functionality in music. Leningrad:Muzyka [in Russian].
2. Lysenko, O.V. (2014). Category "performance" in the prism of speech paradigm of music and performing activities. Internation Journal. Culturology. Pfilology. Musicology. Milenium, II(3), 212-218 [in Ukrainian].
3. Alefirenko, N.F. (2012). Theory of language. Introduction course. Teaching aid. Moscow: Izd.centr "Akademija" [in Russian].
4. Mazel, L.A., Cukerman, V. A. (1967). Analysis of the musical compositions. Elements of music and analysis of the little forms. Moscow: Izd. Muzyka [in Russian].

УДК 792.027

Попова Алла Борисівна
Народна артистка України, доцент,
професор кафедри джазу та естрадного співу
Київського національного університету
культури і мистецтв
5292485@rambler.ru

**СЦЕНОГРАФІЯ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ТЕАТРУ
(НА ПРИКЛАДІ ОПЕРИ "КОРІОЛАН" В.ТРОЇЦЬКОГО)**

Стаття присвячена дослідженню особливостей сценографії сучасного українського музичного театру, зокрема на прикладі опери "Коріолан" В.Троїцького. Розглядаються основні засоби створення цілісного образу. Музична полістилістичність та різнобарвність поєднується в єдине ціле завдяки майстерній сценографії: декораціям, костюмам, гриму. Втілення провідних ідей європейського театрального мистецтва на тлі музичного колажу провідних жанрів ХХ століття створює неповторне та цікаве явище в українському культурно-мистецькому просторі.

Ключові слова: нова опера, сценографія, полістилістика, театр, "Коріолан".

Попова Алла Борисівна, Народная артистка Украины, доцент, профессор кафедры джаза и эстрадного пения Киевского национального университета культуры и искусства

Сценография современного украинского музыкального театра (на примере оперы "Кориолан" В.Троицкого)

Статья посвящена исследованию особенностей сценографии современного украинского музыкального театра, в частности на примере оперы "Кориолан" В.Троицкого. Рассматриваются основные средства создания целостного образа. Музыкальная полистилистика объединяется в единое целое благодаря мастерской сценографии: декорациям, костюмам, гриму. Воплощение ведущих идей европейского театрального искусства на фоне музыкального коллажа ведущих жанров ХХ века создает неповторимое и интересное явление в украинском культурно-художественном пространстве.

Ключевые слова: новая опера, сценография, полистилистика, театр, "Кориолан".

Popova Alla, People's Artist of Ukraine, associate professor, professor of the jazz and pop singing chair, Kyiv National University of Culture and Arts

Scenography of modern Ukrainian musical theater (V.Troitskyi's opera "Coriolanus")

The article investigates the features of the scenography of modern Ukrainian musical theater on example of V.Troitskyi's opera "Coriolanus". The main means of creating a unified and coherent image are reviewed. Music polystylistics combines into a single unit thanks to the workshop scenography: sets, costumes, make-up. Incarnation of the leading ideas of the European theater art background collage of musical genres leading XX century create a unique and interesting phenomenon in Ukrainian cultural and artistic space.

One of the most important musical genres in the history of music is opera. Its appearance was prepared by the development of the theater. The first origins can be seen even in the ancient Greek tragedies and ancient Egyptian mysteries. Actually after its approval, Italian drama per musica, which had appeared in the XVI century, eventually spread throughout Europe. This future Italian opera represented the combination of music, poetry, drama and theatrical art.

At the beginning of the XXI century we can see the new modification of the genre – "new opera". In today's culture it is a very popular genre in the world that demonstrates the essence of the modern era. Opening kind of ancient Greek tragedy was a "new opera" directed by Vladyslav Troiytskyi's "Coriolanus". Availability of the polystylistics as the